

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2022 rok

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SO Mariusz Solka
-----------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2022 rok w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa miasta(...)W.

przeciwko Syndykowi masy upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w likwidacji siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanego Syndyka masy upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w likwidacji siedzibą w W. na rzecz powoda (...) W., kwotę 20.978,03 (dwadzieścia tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt osiem, 03/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego Syndyka masy upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w likwidacji siedzibą w W. na rzecz powoda (...) W., kwotę 13.209,00 (trzynaście tysięcy, dwieście dziewięć) złotych kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 (pięć tysięcy, czterysta) złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.---

/-/ Sędzia SO Mariusz Solka

Sygn. akt III C 2029/20

Uzasadnienie wyroku z dnia 25.10.2022 roku

Pozwem z dnia 23 lipca 2020 roku powód (...) W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazanie pozwanemu Syndykowi Masy Upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W., aby zapłacił powodowi (...) W. kwotę 135.189,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty wraz z należnymi i poniesionymi przez powoda kosztami procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych w terminie 14 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty.

Uzasadniając pozew, powód wyjaśnił, iż w 2018 roku był on właścicielem nieruchomości gruntowej stanowiącej działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW (...). Użytkownikiem wieczystym gruntu stanowiącego działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...) była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w W. w upadłości likwidacyjnej.

Umową z dnia 11 lipca 1996 r. powód oddał w użytkowanie wieczyste pozwanej na 99 lat, tj. do 11 lipca 2095 roku grunt stanowiący działki nr (...) z obrębu o powierzchni (...) Zgodnie z treścią § 4 umowy, opłaty roczne miały stanowić 1%

ceny przedmiotowego gruntu. Dla nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste na podstawie powyższej umowy została założona księga wieczysta KW (...). W wyniku zaś kolejnych podziałów nieruchomości, dla której prowadzona była księga wieczysta KW (...) powstały m. in. działki oznaczone obecnie jako działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...).

Powód wyjaśnił, iż postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, X Wydział Gospodarczy z dnia 20 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X GU 340/15 ogłoszona została upadłość (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W. obejmująca likwidację majątku. Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 roku, sygn. akt GUp 169/15 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie w postępowaniu upadłościowym (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W. odwołał zarządcę tymczasowego w osobie K. G. i wyznaczył syndyka w osobie K. G..

Powód podniósł w dalszej kolejności, iż wyrokiem z dnia 2 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XXIV C 1167/08 ustalił opłatę roczną od użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych opisanych w księdze wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa Wydział VII Ksiąg Wieczystych, położonych przy ul. (...) w W., stanowiących działki gruntu o nr ewidencyjnych (...) z obrębu (...) oraz o nr ewidencyjnych (...) z obrębu (...) o łącznej powierzchni (...) m⁽²⁾ w wysokości 297.011,45 złotych od dnia 1 stycznia 2006 roku. Przyjęta przez Sąd za podstawę obliczenia wysokości opłaty rocznej wartość 1 m⁽²⁾ wynosiła 847,95 złotych. Wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu za 2018 rok ustalona na podstawie powyższego wyroku stanowiła 1% ceny gruntu i wynosiła dla działek ewidencyjnych: (...) z obrębu (...) kwotę 7.784,18 złotych; (...) z obrębu (...) kwotę 3.824,25 złotych, (...) z obrębu (...) kwotę 3.747,94 złotych; (...) z obrębu (...) kwotę 3.781,86 złotych, (...) z obrębu (...) kwotę 36.037,88 złotych; (...) z obrębu (...) kwotę 230.246,38 złotych; (...) z obrębu (...) kwotę 7.555,23 złotych; (...) z obrębu (...) kwotę 18.765,13 złotych.

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2007 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI C 457/06 ustalił, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...), ul. (...) stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...) o powierzchni (...) m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) z dniem 1 stycznia 2006 roku wynosi 37.185,81 złotych. Przyjęta przez Sąd za podstawę obliczenia wysokości opłaty rocznej wartość 1 m⁽²⁾ wynosiła 836,20. Powód wskazał, iż wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu za 2018 roku ustalona na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2007 roku stanowiła 1% ceny gruntu i wynosiła dla działki ewidencyjnej nr (...) z obrębu (...) o powierzchni (...) m⁽²⁾ kwotę 23.447,05 złotych. Wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu stanowiącego działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...) wynosiła łącznie 135.189,90 złotych rocznie.

Powód wskazał, iż pismem z dnia 31 marca 2014 roku pozwana była informowana o wysokości opłaty rocznej za poszczególne działki objęte pozwem. Od 2014 r. wysokość opłaty nie uległa zmianie. Pismem z dnia 17 lipca 2018 roku pozwana była wezwana do zapłaty za należności z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste gruntu stanowiącego działki ewidencyjne (...) z obrębu (...) za 2018 rok wraz z odsetkami. Pozwana do dnia dzisiejszego nie zapłaciła jednakże należnej (...) W. kwoty z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste (pозew k. 3-10).

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 września 2020 roku Syndyk Masy Upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w upadłości likwidacyjnej wniósł o oddalenie powództwa w części dotyczącej należności głównej, jak również wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na zasadzie art. 102 k.p.c.

W uzasadnieniu pisma pozwany wskazał, iż w dniu 17 września 2020 roku zapłacił on należność główną. Zobowiązanie pozwanego w tej części wygasło, a powództwo powinno zostać oddalone. **Pozwany wskazał, iż nie kwestionuje on też zasadności żądania odsetek co do zasady i wysokości, tyle że odsetki od wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem podlegają zaspokojeniu według procedur prawa upadłościowego w kategorii piątej.** Przesądza o tym przepis art. 342 ust. 1 pkt 5 Prawa upadłościowego w brzmieniu obowiązującym w dacie ogłoszenia upadłości Spółdzielni (a więc w dniu 20 kwietnia 2020 roku).

Odnosnie kosztów sądowych pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu. Pozwany wskazał, iż nie uregulował w terminie zobowiązania wobec powoda nie ze swojej winy. Aż do 2020 roku pozwany nie posiadał wystarczających środków, aby regulować wszystkie zobowiązania działalności statutowej Spółdzielni, ponieważ stawki opłat za lokale, które ni były urealniane od wielu lat nie pokrywały rzeczywistych kosztów utrzymania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni. Dopiero pozwany, jako Syndyk pierwszy raz od wielu lat wprowadził nowe stawki opłat w celu zrównoważenia przychodów i kosztów funkcjonowania Spółdzielni, co stało się na mocy Zarządzenia nr (...) z dnia 26 września 2018 r. (dwa miesiące po wezwaniu do zapłaty roszczenia objętego przedmiotowym pozwem, które nastąpiło pismem z dnia 17 lipca 2018 roku). Dopiero więc pod koniec pierwszego roku obowiązywania nowych stawek opłat, czyli już w 2020 roku, Spółdzielnia zaczęła odzyskiwać równowagę finansową. Dodać bowiem należy, że wiele osób nie płaciło nowych stawek opłat za lokale (odpowiedź na pozew k. 193-196).

Pismem z dnia 14 września 2021 roku powód – w związku z uiszczeniem przez pozwanego objętej pozwem należności głównej – cofnął pozew w zakresie żądania zapłaty kwoty 135.190,90 złotych. W konsekwencji, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 20.978,03 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty z tytułu odsetek od należności głównej naliczonych od 4 kwietnia 2018 r. do 17 września 2020 roku. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wyjaśnił, iż w związku z faktem, że pozwany pozostawał w opóźnieniu co do zapłaty dochodzonej w pozwie należności głównej, odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 135.189,90 złotych naliczone od 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty tj. do 17 września 2020 roku wynoszą 22.487,48 złotych. W związku z częściowym uregulowaniem przez powoda należności z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie do zapłaty przez pozwanego pozostały odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej w pozwie należności głównej naliczone od 4 kwietnia 2018 r. do 17 września 2020 r. w kwocie 20.978,03 zł. Powód domaga się również odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 20.978,02 złotych od dnia 21 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty.

Zdaniem powoda, powołany w odpowiedzi na pozew art. 342 ust. 1 pkt 5 Prawa upadłościowego, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, dotyczy podziału należności podlegających zaspokojeniu z funduszu masy upadłości na kategorie i nie oznacza braku możliwości dochodzenia odsetek od należności głównej w postępowaniu zainicjowanym pozwem o zapłatę należności głównej. Dochodzone pozwem roszczenie powstało po ogłoszeniu upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W., a jego dochodzenie, tak w zakresie należności głównej, jak i odsetek od tej należności mogło nastąpić przez wytoczenie powództwa. Stwierdzić należy, iż zawarta w odpowiedzi na pozew informacja, iż upadłość Spółdzielni została ogłoszona 20 kwietnia 2020 roku nie jest zgodna z treścią postanowienia o ogłoszeniu upadłości z dnia 20 kwietnia 2015 r.

W ocenie powoda, nie zasługuje również na uwzględnienie zawarty w odpowiedzi na pozew wniosek o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu. W szczególności, okoliczność, iż stawki opłat za lokale zostały zaktualizowane we wrześniu 2018 roku nie usprawiedliwia niewywiązywania się z obowiązku uiszczenia opłaty rocznej za rok 2018 (pismo z dnia 14 września 2021 roku k. 226-235).

Z uwagi na cofnięcie pozwu przez powoda co do kwoty należności głównej, postanowieniem z dnia 22 lutego 2021 roku Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie żądanej kwoty należności głównej w wysokości 135.189,90 złotych (postanowienie z dnia 22 lutego 2021 roku k 221).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 11 lipca 1996 r. powód (...) W. oddał w użytkowanie wieczyste pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W. na 99 lat, tj. do 11 lipca 2095 roku grunt stanowiący działki nr (...), $\frac{3}{4}$ z obrębu o powierzchni (...). Zgodnie z treścią § 4 umowy, opłaty roczne miały stanowić 1% ceny przedmiotowego gruntu. Dla nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste na podstawie powyższej umowy została założona księga wieczysta KW (...). W wyniku zaś kolejnych podziałów nieruchomości, dla której prowadzona była księga wieczysta KW (...) powstały m. in.

działki oznaczone obecnie jako działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...) (akt notarialny k. 69-71, postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie k. 72, zawiadomienia k. 73-76).

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2007 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI C 457/06 ustalił, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...), ul. (...) stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu(...) o powierzchni (...) m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) z dniem 1 stycznia 2006 roku wynosi 37.185,81 złotych (wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie k. 87).

Wyrokiem z dnia 2 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XXIV C 1167/08 ustalił opłatę roczną od użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych opisanych w księdze wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa Wydział VII Ksiąg Wieczystych, położonych przy ul. (...) w W., stanowiących działki gruntu o nr ewidencyjnych (...) z obrębu (...) oraz o nr ewidencyjnych (...) z obrębu (...) o łącznej powierzchni (...)m⁽²⁾ w wysokości 297.011,45 złotych od dnia 1 stycznia 2006 roku (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie k. 88).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 19 lutego 2014 roku, sygn. akt X GU 588/13, ogłoszona została upadłość (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W., obejmująca likwidację majątku (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie k. 77).

Pismem z dnia 31 marca 2014 roku (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w W. poinformowana została o wysokości opłaty rocznej za poszczególne działki objęte pozwem. Od 2014 r. wysokość opłaty nie uległa zmianie (informacja o wysokości opłaty rocznej k. 90).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 20 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X GU 340/15, ogłoszona została upadłość (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W., obejmująca likwidację majątku (postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy k. 200).

Pismem z dnia 17 lipca 2018 roku (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w W. została wezwana do zapłaty za należności z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste gruntu stanowiącego działki ewidencyjne (...) z obrębu (...) za 2018 rok wraz z odsetkami (wezwanie do zapłaty k. 91).

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 roku, sygn. akt GUp 169/15 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie w postępowaniu upadłościowym (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W. odwołał zarządcę tymczasowego w osobie K. G. i wyznaczył syndyka w osobie K. G. (pismo syndyka k. 80, postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie k. 81).

W dniu 17 września 2020 roku pozwany Syndyk Masy Upadłości (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. uiścił na rzecz powoda kwotę 135.190,00 złotych tytułem opłaty za wieczyste użytkowanie gruntu za rok 2018 (potwierdzenie wykonania operacji k. 199).

Ustalenia stanu faktycznego zostały poczynione przez Sąd na podstawie dokumentów, zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd oparł się ponadto na dokumentach złożonych w kserokopiach, gdyż nie kwestionowała ich żadna ze stron niniejszego postępowania, a zatem zbędne było żądanie dołączenia ich w formie oryginału.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Wskazać należy, iż **pozwany nie kwestionował wierzytelności powoda – zarówno co do zasady, jak i co do wysokości**. W konsekwencji, pozwany – uznając powództwo w zakresie należności głównej – uiszczył na rzecz powoda żadaną kwotę tytułem należności głównej, co nastąpiło w dniu 17 września 2020 roku.

W powyższym zakresie – działając na podstawie art. 355 k.p.c., zgodnie z którym sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne – Sąd umorzył postanowieniem z dnia 22 lutego 2021 roku postępowanie co do kwoty należności głównej.

Pozwany wskazał również, iż nie kwestionuje on też zasadności żądania odsetek co do zasady i wysokości, tyle że odsetki od wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem podlegają zaspokojeniu według procedur prawa upadłościowego w kategorii piątej. Przesądza o tym – zdaniem pozwanego – przepis art. 342 ust. 1 pkt 5 Prawa upadłościowego w brzmieniu obowiązującym w dacie ogłoszenia upadłości Spółdzielni. **W konsekwencji, pozwany nie zaprzeczał obowiązкови uiszczenia odsetek od zapłaconej należności głównej, wskazywał jedynie, iż proces nie jest właściwym trybem do egzekwowania takich należności.**

Sąd również nie miał wątpliwości co do wysokości i zasadności dochodzonych przez powoda należności. Wynikały one w sposób niewątpliwy z dokumentów, a także orzeczeń sądowych przedstawionych przez stronę powodową.

Wskazać w tym miejscu należy na przepisu ustawy Prawo upadłościowe. Zgodnie z art. 236 ustawy Prawo upadłościowe, wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, **powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić syndykowi swoją wierzytelność (ust. 1)**. Uprawnienie do zgłoszenia wierzytelności przysługuje wierzycielowi ponadto, gdy jego wierzytelność była zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Jeżeli wierzyciel nie zgłosi tych wierzytelności, będą one umieszczone na liście wierzytelności z urzędu (ust. 2). Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem lub zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, jeżeli upadły nie jest dłużnikiem osobistym, a wierzyciel chce w postępowaniu upadłościowym dochodzić swoich roszczeń z przedmiotu zabezpieczenia (ust. 3). Postanowienia niniejszego artykułu dotyczące wierzytelności stosuje się do innych należności podlegających zaspokojeniu z masy upadłości (ust. 4).

Co do zasady więc, z powyższej regulacji wynika, że wierzyciel powinien dochodzić swych roszczeń poprzez zgłoszenie swojej wierzytelności syndykowi. Podkreślić jednakże należy, iż dochodzenie i zaspokajanie wierzytelności w postępowaniu upadłościowym jest zróżnicowane w zależności od rodzaju wierzytelności. Owe różnice wynikają m. in. z czasu powstania wierzytelności. Jeżeli mamy do czynienia z wierzytelnością upadłościową, tzn. powstałą przed ogłoszeniem upadłości, to trybem jej dochodzenia jest zgłoszenie wierzytelności. **Jeżeli zaś z wierzytelnością w stosunku do masy, tzw. powstałą po ogłoszeniu upadłości, to dochodzić jej można przeciwko syndykowi na zasadach ogólnych** (zob. P. Janda, Prawo upadłościowe. Komentarz, wyd. II, 2020).

Powołać także należy w tym miejscu uchwałę Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 kwietnia 2016 r. (sygn. akt III CZP 113/15), **zgodnie z którą roszczenie o odsetki za okres po ogłoszeniu upadłości może być dochodzone przeciw upadłemu w drodze powództwa nawet przed zakończeniem postępowania upadłościowego**.

W niniejszym postępowaniu wierzytelność odsetkowa powoda od roszczenia z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste za rok 2018 powstała niewątpliwie **już po ogłoszeniu upadłości**. Upadłość (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W. została bowiem ogłoszona w 2015 roku. Powód więc bez wątpienia mógł dochodzić zarówno wierzytelności głównej, jak i należnych od niej odsetek w niniejszym postępowaniu. Niezasadne były więc argumenty strony pozwanej, iż proces nie jest właściwym trybem do egzekwowania należności odsetkowych przez powoda.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Ponadto, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2).

Odsetki od kwoty 20.978,03 złotych Sąd zasądził zgodnie z żądaniem powoda od dnia 21 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty. W tym dniu, po dokonanej przez powoda modyfikacji powództwa, bowiem pozwany miał już wiedzę co do wysokości roszczenia wskazanego przez powoda w piśmie zmieniającym powództwo.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W konsekwencji, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.209,00 złotych. Na powyższą kwotę składało się: 6.760,00 złotych tytułem uiszczonych przez powoda opłaty od pozwu (k. 96), 1.049,00 złotych tytułem opłaty od pisma zawierającego rozszerzenie powództwa (k. 248), a także kwota 5.400,00 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym (§ 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2015 r. poz. 1804, t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Sąd nie uwzględnił przy tym żądania pozwanego, by w przedmiocie kosztów oprzeć się na brzmieniu przepisu art. 102 k.p.c.

Zgodnie bowiem z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jak wskazywane jest w doktrynie, przepis art. 102 k.p.c. ma charakter wyjątkowy, stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy będącej osnową systemu orzekania o kosztach procesu. Zgodnie z tym przepisem sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, gdy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony. Treść art. 102 k.p.c. może znajdować zastosowanie jedynie w przypadkach szczególnie uzasadnionych. Przypadki te nie zostały przez ustawodawcę skonkretyzowane, jednakże jak podkreśla się w orzecznictwie przyjąć należy, że zachodzą one w szczególności, gdy sprawa ma wątpliwy i dyskusyjny charakter, dochodzone przez powoda roszczenie wynika z niejasno sformułowanych przepisów, strona przegrywająca znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji majątkowej, a jednocześnie wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia. Przyczyny pozwalające na przyjęcie przypadku szczególnie uzasadnionego mogą odnosić się zarówno do okoliczności powstałych w toku samego procesu, jak też poza nim. Co znamienne zawsze jednak powinny być postrzegane przez pryzmat zasad współżycia społecznego (zob. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, red. prof. dr hab. Elwira Marszałkowska-Krześ, dr hab. Izabella Gil, 2023).

W ocenie Sądu, brak było podstaw do zastosowania wobec pozwanego powyższego przepisu.

Pozwany wskazywał, iż brak jest jego winy w tym, iż nie miał on środków na zaspokojenie wierzycieli. W pierwszej kolejności podnieść trzeba, iż dochodzona wierzytelność była niesporna zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Wskazać także należy, iż powoływana przez pozwanego Syndyka okoliczność, iż stawki opłat za lokale zostały zaktualizowane dopiero we wrześniu 2018 roku nie usprawiedliwia niewywiązywania się przez Spółdzielnię z obowiązku uiszczenia opłaty rocznej za rok 2018. Jest to zdaniem Sądu raczej okoliczność, która obciąża pozwanego. Pozwany bowiem, powinien był w taki sposób kształtować wysokość opłat za lokale, by sprostać obowiązkowi zaspokajania swoich wierzycieli. To, że uczynił to dopiero Syndyk nie stanowi żadnego argumentu przemawiającego za tym, iż pozwana Spółdzielnia była w szczególnej sytuacji, bowiem Syndyk reprezentuje ten same podmiot, który uprzednio zaniechał stosownych podwyżek. Sama Spółdzielnia mogła już wcześniej bardziej racjonalnie decydować o kwestiach związanych z opłatami za lokale. Na marginesie, Syndyk nie udowodnił również, ażeby sytuacja finansowa Spółdzielni nie pozwalała wcześniej na zaspokojenie należności wobec powoda. W konsekwencji, w niniejszej sprawie

nie występował przypadek szczególnie uzasadniony, który przemawiałby za nie obciążaniem pozwanego kosztami postępowania.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/-/ Sędzia SO Mariusz Solka